

מסכת מגילה דף כ.

משנה יט: ר' יהודה מכשיר בקטן.

גמרא כ. תניא אמר ר' יהודה קטן הייתי וקריתיה למעלה מרבי טרפון וזקנים בלוד,

אמרו לו, אין מביאין ראייה מן הקטן.

תניא אמר רבי, קטן הייתי וקריתיה למעלה מר' יהודה,

אמרו לו, אין מביאין ראייה מן הקטן, ועוד, אפילו גדול היית, אין מביאין ראייה מן המתיר,

שר' יהודה שקרית לפניו הוא המתיר את הקטן, ורבים חולקין עליו.

משנה - מצותן דוקא ביום לאחר הנץ החמה,	גמרא - מנלן?
קריאת מגילה (קריאה שנייה של יום מלבד קריאה ראשונה של לילה)	"והימים האלה נזכרים ונעשים" ביום ולא בלילה
מילה	"וביום השמיני ימול" ביום ולא בלילה
טבילה	"והזה הטהור על הטמא... ביום השביעי" ביום ולא בלילה
הזאה (פרה אדומה)	"והזה הטהור... ביום השביעי... ורחץ במים..." איתקיש טבילה להזאה
טבילת שומרת יום כנגד יום	↓

קושית הגמ' - פשיטא מאי שנא שומרת יום כנגד יום מכל חייבי טבילות?

תירוץ הגמ' - ה"א תהא שומרת יום כראיה ראשונה של זב, [נוראיה ראשונה של זב איתקש לבעל קרי, דכתיב "זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע", מה בעל קרי טובל ביום, אף זב בעל ראייה אחת טובל ביום], וה"א ששומרת יום נמי יכולה לטבול באותו יום, אלא שיש דין של שומרת יום ["כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה"] שאינה יכולה לטבול ביום, וה"א שבליילה מיהת תטבול דעבדה קצת שימור, קמ"ל שיש לה דין של ספירה מדוגמת ספירת ז', וספירה ביממא הוא, דכתיב "וספרה לה שבעת ימים", ולכן צריכה להמתין ליום.

מסכת מגילה דף כ:

משנה - וכולן שעשו משעלה עמוד השחר, כשר

קושית הגמ' - מנה"מ שנקרא יום משעלה עמוד השחר?

1) רבא - "ויקרא אלקים לאור יום", למאיר ובא קראו יום, ואפילו מעלות השחר.

קושית הגמ' - א"כ לימא שזמן הלילה משקיעה, דכתיב "ולחשך קרא לילה", ולימא למחשיך ובא קרא לילה, ואנן

ידעינן דעד צאת הכוכבים לאו לילה הוא?

2) רבי זירא - כתיב "ואנחנו עושים במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים", וא"כ ראינן

שהיום הוא מעלות עד צאת, וכי תימא שהיום אינו אלא מנץ עד שקיעה, והפועלים מקדמים ומאחרים, זה אינו,

שהמשיך הכתוב, "והיה לנו הלילה משמר והיום מלאכה".

מסכת מגילה דף כ:

משנה - כל היום כשר....	גמרא - מנלן?
לקריאת המגילה	"והימים האלה נזכרים ונעשים"
ולקריאת ההלל	"ממזרח שמש עד מבואו" רב יוסף אמר, " זה היום עשה ה' "
ולנטילת לולב	"ולקחתם לכם ביום הראשון"
ולתפלת המוספין	כמוספין שויה רבנן
ולמוספין	"דבר יום ביומו"
ולוידוי הפרים	פר העלם דבר של צבור, ופר כהן המשיח, ויליף כפרה כפרה מוה"כ
ולוידוי מעשר	"ואמרת לפני ה' אלקיך בערתי הקדש מן הבית", וסמיך ליה, "היום הזה...."
ולוידוי יוהכ"פ	"וכפר בעדו ובעד ביתו" זה כפרת דברים, וכתוב "ביום הזה יכפר עליכם"
לסמיכה	למד סמיכה משחיטה, דכתיב "וסמך ושחט"
לשחיטה	"ביום זבחכם"
לתנופה	"ביום הניפכם את העומר"
להגשה	דאיתקיש לתנופה, "ולקח הכהן.... והניף והקריב", "והקריב" היינו הגשה
לקמיצה	"ביום צותו..... להקריב את קרבניהם", וכל הני הקרבת קרנן נינהו:
ולהקטרה	הקטרת קומץ הקרבה משמע, וקמיצה איתקש להקטרה
למליקה	בהקטרת קומץ קאמר, שהיא במנחה כנגד זריקת הדם בזבחים
ולקבלה	מליקת העוף והזייתו כאחת, והזייתו היא הקרבנו
ולהזיה	קבלת הדם הקרבה קרי לה, דאמר מר, "והקריבו" זו קבלת הדם
	זריקת הדם, והזיית פרים הנשרפין וחטאות הפנימיות, שהיא זריקה שלהן
	[א"נ להקריב כל צורכי הקרבה, קמיצה ומליקה וקבלה כולן צורכי הקרבה
	הן ואי אפשר בלא הן, אבל הגשה ותנופה אינן מעכבין....]
ולהשקיית סוטה	גזירה שוה "תורה" (סוטה) "תורה" (משפט), ובמשפט כתיב "ביום הנחילו..."
ולעריפת העגלה	"כפרה" כתיב בה כקדשים, וכשם שהקרבת קרבנות ביום... כך עגלה ערופה...
ולטהרת המצורע	"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו"
כל הלילה כשר לקצירת העומר ולהקטר חלבנים ואברים.	
זה הכלל, דבר שמצותו ביום, כשר כל היום. דבר שמצותו בלילה, כשר כל הלילה.	

אע"ג דקיימא לן זריזין מקדימין למצות, דכתיב "וישכם אברהם בבקר", אפילו הכי המצות הנ"ל כשר כל היום.